

A INVITACIÓN.

Olivia Wilde, 2025

1847

ESTREA EN NUMAX: 23.10.2026 | V.O.S.E. | +16

O matrimonio de Joe e Angela atravesará unha situación moi delicada. Cando invitan aos seus enigmáticos veciños de arriba, Pina e Hawk, a unha cea, a noite toma un rumbo inesperado. Conseguirán reavivar a chispa da súa relación ou será a mecha definitiva que fará estoupar todo?

«Filme enxeñoso e emotivo que explora as dinámicas do sexo e as relacións cunha honestidade crúa e entrañable»

Glenn Garner, DEADLINE

Título orixinal: The Invite.

Ano: 2025

Duración: 108 minutos

Idioma orixinal: Inglés

Dirección: Olivia Wilde

Guión: Rashida Jones, Will McCormack

Elenco: Seth Rogen, Olivia Wilde, Penélope Cruz, Edward Norton

Montaxe: Anthony Boys, Yorgos Mavropsaridis

Son: Danny Madden

Música: Devonte Hynes

Fotografía: Adam Newport-Berra

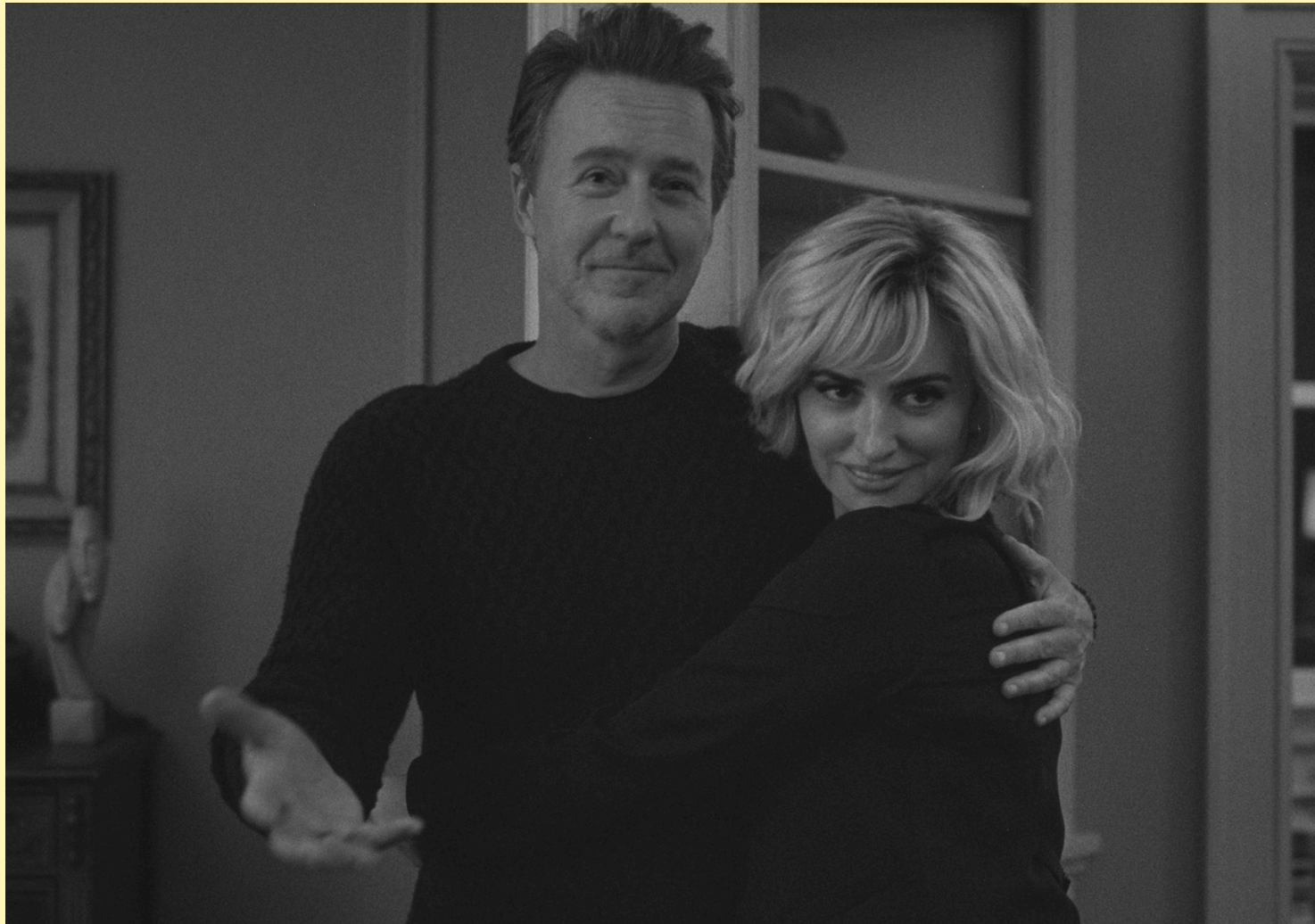
Produtora: Filmnation Entertainment, Annapurna

Pictures, Permut Productions (EEUU)

Distribuidora: Diamond Films

PREMIOS E FESTIVALS

Sundance 2026 (Sección Oficial)

Unha Penélope Cruz ente memorable e moi memorable

Por Luis Martínez

A pesar do que manteñen as escolas de idiomas cun empeño comercial non disimulado, non é verdade que se poida falar unha lingua. Ninguén pensa nin actúa nin desexa máis aló do horizonte do pronunciado. Co sexo, como se empeñou en demostrar Foucault, pasa algo parecido. Tendemos a crer que, pola naturalidade coa que aparece nas nosas vidas, a sexualidade é por forza unha forma libre de expresión e, en realidade, poucos dos nosos hobbies (ou prácticas) resultan tan meticulosamente artificiais e, non o dubiden, impostos.

A graza do texto teatral de Cesc Gay "Os veciños de arriba", levado ao cine por primeira vez como *Sentimental* (2020) e que vive a súa enésima adaptación internacional (a novena para ser exactos) da man de Olivia Wilde n'*A invitación.*, consiste basicamente en unir os dous fíos do parágrafo anterior. É comedia na que dúas parellas falan de sexo —comedia linguaraz e sexual, por tanto—, pero, en realidade, é o sexo o que fala a través delas. E faino con elegancia, desenvoltura, sentido do ritmo e un lixeiro toque de amargura. Ninguén escapa nin ao poder das palabras para crear mundos nin ao dos nosos apetitos sexuais máis íntimos para desbaratar cada un dos mundos apenas construídos. Por aquilo de non perderse, a película non é máis que o que di o título. Unha parella, á que dá vida a propia Olivia Wilde e Seth Rogen, recibe na súa casa aos moi desexables e modernos veciños de arriba. Aquí, Edward Norton e, ao seu lado, unha Penélope Cruz nunha interpretación entre memorable e moi memorable.

De novo, como na fita orixinal, todo o peso da argumentación recae nunhas interpretacións tan axustadas a razón como afinadas, libres e aditivas. E, está claro, sexys. Desconcerta (para ben) o xesto permanentemente estreñado de Rogen, entusiasma a expresividade salvaxe de Wilde, desorienta (para mellor) o descoido creativo de Norton e, por riba de todo, subxuga a intelixencia libre de marca de Penélope Cruz; unha Penélope Cruz entregada a converter cada silencio en ouro. Nótese que sobre o libreto, o seu é o papel da hispana expresiva, exuberante, desinhibida e cunha habilidade abraiante para converter dúas olivas esmagadas nunha metáfora da perimenopausa. Pois ben, e sen renunciar a todo iso, a actriz engade unha sorprendente e pouco explotada habilidade para a introspección expresiva, para a mirada espida, para a música calada, que diría o místico. A película, dígase xa, empeza en Penélope e acaba en Cruz. E ao revés.

Wilde apáñase para refutar a sensación de torpe claustrofobia que sempre (ou case) acompaña as adaptacións teatrais mal disimuladas. *A invitación.* consegue ser á vez extremadamente ortodoxa na presentación dos diálogos e divertidamente orixinal no escalado das secuencias. O escenario, lonxe de ser simplemente un decorado inane, intégrase na trama convertido nunha especie de labirinto polo que se perden as dúbidas, resquemores, quefaceres e frustracións dos personaxes. A directora xa demostrara a súa imaxinación visual tanto na comedia tan tola e brillante *Súper empollonas* (2019) como na fantasía sen prexuízos *Non te preocupes querida* (2022). Agora tempera o xesto e saca adiante unha comedia sexual falada na que son o sexo e as palabras os que impoñen as súas regras. O que importa segue sendo non tanto o pracer do sexo exercido como do sexo representado. Todo iso e Penélope Cruz.